

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 2 MEL.

De prijs der Advertentien is, van een regel vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen aangelegd voor elke plaatsing.

Bijzondere rijksfondsen.

Tot de duidelijkste bepalingen der grondwet behoort het, dat de begrooting alle uitgaven en alle inkomsten van den staat, van welken aard ook, bevatten moet. Zijn er binnen dien tijd veranderingen in noodzakelijk geworden, deze moeten bij de wet geschieden. Tolken twee jaren moet de vertegenwoordiging de uitgaven en inkomsten beoordeelen en regelen. Wordt deze zoo duidelijke bepaling geëerbiedigd? Komen op de begrooting alle uitgaven en inkomsten voor? Wij vinden het antwoord in het voorloopig verslag der centrale afdeling op de begrooting van uitgaven: »Vele leden hebben voorts zin de aangeboden begrooting bezwaar gevonden, »uit aanmerking, dat, naar hunne meening, dezelve mist de gahcele waarheid behelst, alzoo niet alle uitgaven daarop zijn uitgetrokken, maar het bedrag van den staat of van staatskollegien »buiten de begrooting te voorzien, en alzoo op den duur te bestendigen het aanwezen van die onwettige bijzondere kassen en administratiën, welke »zoo veel tot verduistering van den waren staat van 's lands financiën hebben toegebracht, en waaraan »voor een goed deel de tegenwoordige treurige gesteldheid van zaken is toe te schrijven.»

Maar waarom voldoen de ministers niet aan dit hun bij herhaling gebleken verhooren? Is het de wijze de grondwet dit beveelt? Wilt zij aldus toonen geene letterknechten te zijn? Pogen zij aldus te bewijzen, dat hun krachtige geest zich boven het vooroordeel, dat men aan de wetten van den staat gehoorzaamheid schuldig is, weet te verheffen? Gedoogt hun »verheven standpunt" niet, zich aan de wetten te onderwerpen? Worden deze alleen voor de overige burgers geschreven?

Wanneer wij danken, dat op die wijze mannen handelen, zoo bekwaam als onze ministers, die met sir ROBERT PEEL in voortreffelijkheid op eene lijn mekaar geplaatst te moeten worden, dewijl onder hun bestuur »geen ander het zijne verkeerde berekeningen misst gevonden hebben, wanneer wij er bij in het oog houden, dat die uitstekende mannen, vóór dat zij ministers werden, zich naar hun zeggen, daartoe op de beste wijze voorbereid hebben, toen reeds »hunne hoofdstadde maakten van binnen en buitenlandsche staatkunde, staatsbehoudende, staatsregt, enz." — dan voorzeker is het ter nauwernood, dat wij tegen die handelwijze eenige bedenkingen durven opperen, ons verwonderend, dat de heer BRUCE en zijne medeleden in de Staten-Generaal, welker meening het verslag der centrale afdeling uitdrukt, de stoutheid gehad hebben om, in plaats van zich met diep ontzag en ootmoedig geloof aan die regels van bestuur onzer ministers te onderwerpen, zich daartegen te verklaren, »hunne stoutheid geeft echter ons nog eenigen moed, en onder hunne bescherming durven wij in alle nederigheid het wagen, nog niet de wijze van zien onzer uitmuntende bewindsheden te deelen.»

Men bezwaar staat ons hier altijd, volgens het statuut, in den weg. Is de meerderheid der Kamer niet met de ministers eens? Heeft zij dat niet

geloofd door het aannemen van wets-ontwerpen, bij welke bijzondere fondsen vastgesteld werden?

Het is onze ministers — men ziet het daaruit al weder op nieuw — alleen, te doen om zich van eene oogenblikkelijke onzekerheid te ontslaan. Of voor het vervolg bezwaren uit hunne maatregelen ontstaan kunnen, of het slechts lapwerk is — gaat hun weinig aan. »Ik weet zeer goed — zegt de heer ROCHUSSEN zeer naïf — dat het tegenwoordig ontwerp veel te wenschen overlaat; doch ik beloof niet, dat dat ik een ander, meer volledig ontwerp aan de Kamer zal aanbieden; want dat is mij te moeilijk." Hunne ontwerpen er door te slepen, — zie daar hunnen hoogsten wensch. Daarom tellen zij slechts de stemmen der leden van de Staten-Generaal, wegen hunne gronden niet. Hebben zij de meerderheid voor zich, — luttel ligt er hun aangelegen, aan welke zijde het verstand, de waarheid is. Doch zij bedriegen zich zelve grovelijk, wanneer zij denken, dat dit altijd zoo gaan zal. Lang heeft men het bestaan der talloze bijzondere rijksfondsen, hun ongrondwettig verzwijgen op de begrooting stilzwijgend aangezien of slechts ter loops daarop eenige aanmerkingen gemaakt. Sedert korten tijd is men daartegen krachtiger opgekomen en zelfs hebben enkele leden daarin eene grond tot verwerping der wetsontwerpen gevonden. Dit gevecht toemenen; want wanneer de wettigheid vast hare wortels geslagen heeft, is geene uitroeiing meer mogelijk. Kort en tijd slechts zullen de ministers zich in die meerderheid kunnen verheugen. Al te spoedig voor hen zal zij minderheid worden.

Die bijzondere fondsen schenken inkomsten aan den staat, uit welke uitgaven moeten goed gemaakt worden. Beide moeten dus op de begrooting der uitgaven en middelen voorkomen. Doen zij dit niet, aan de bepaling der grondwet is niet voldaan, en geheel onwettig is zoowel het doen van uitgaven van dien aard als het ontvangen dier inkomsten. Door op de begrooting voor te komen, worden zij niet aan hunne bepaalde bestemming onttrokken.

Welke zijn nu de gewichtige redenen door de ministers aangevoerd ter gunste van het niet plaatsen dier bijzondere fondsen op de begrooting, niettegenstaande hun getal bijna honderd beloopt, en eene volledige controle van 's lands financiën zoo niet onmogelijk, altijd hoogst, moeilijk maakt? Geene andere dan de vrees, dat men dan eerst zien zou, hoe hoog de uitgaven des rijks opgevoerd zijn, dat men daarvan schrikken zou en het crediet benadeeld zou worden. Doch bewijst die vrees niet, dat het den ministers om geene waarheid te doen is? Bewijst dit niet, dat de beloften, zoo plegtig door den heer ROCHUSSEN gedaan en zoo dikwerf herhaald, nimmer gemeend waren. Bewijst dit niet, dat hij, evenzeer als zijne voorgangers, waarheid en openbaarheid in 's rijks financiën schuw? dat, die worden, door hem steeds met zoo veel ophef geberijpt, slechts dienen moesten om de natie te verblinden? dat men het geld slechts gedeeltelijk optigtte; ten einde achter het overige, dat, wat men liever niet liet zien, te beter verborgen te kunnen houden?

Buitenlandsche berichten.

GRIEKENLAND.

Athene, 22 april. Hier is sedert eenige weken van niets anders sprake dan van onzen financiën toestand en van bezuinigingen; zelfs de komst, die zich spoedig weder verwijderde, heeft geene verandering in den geldelijken nood gebracht, veel minder een stuk van zijnen zilveren staart achtergelaten. De koning is met het grootmoedig besluit voorgegaan, om van zijne civiele lijst, hoewel dezelve nimmer de vrij beperkte som van een millioen drachmen (400,000 gulden) te boven ging, 200,000 drachmen aan de staatskas af te staan. Naar dit voorbeeld zullen alle bezoldigingen boven de 150 drachmen maandelijks eene korting van 10 pCt., en beneden die som van 5 pCt. ondergaan. Deze maatregel zal, ten hoogste, 7 à 800,000 drachmen 's jaars opbrengen, daar de jaarwedden, die reeds zeer laag gesteld zijn. Intusschen dan tamen eigenlijk niets anders taken dan de zoogenaamde beschermende mogendheden, welke, door de vaststelling van eene te korten termijn, geene andere keuze lieten voor eene verbetering van het budget, dan tot zulke plotselinge maatregelen zijne toevlugt te nemen. De natuurlijke hulpmiddelen des lands zijn echter zoo groot, dat iedere mogelijkheid slechts als voorbijgaande beschouwd kan worden; alle wat er van de regering wel doen, wanneer zij spoediger en krachtadiger, dan tot dus ver, overgaat tot den verkoop der staatslanderijen, ten einde daardoor den overvloed van vele voortbrengsels te bevorderen. (A. A. Z.)

DUITSCHLAND.

Karlsruhe, 22 april. De klagten over het kwijnen van alle takken van industrie worden in ons land dagelijks door daadzaken bevestigd. De meeste beetwortelsuiker-fabrieken staan stil; slechts de *Badensche maatschappij voor beetwortelsuiker-fabriek* werkt nog, hoewel met de wijziging, dat de afgebrande fabriek te Stackach niet weder zal worden opgebouwd. In het hoofdtablisement der maatschappij te Waghauzel wordt, behalve de beetwortelsuiker, dit jaar eene aanzienlijke hoeveelheid koloniale suiker geraffineerd, dewijl, volgens ons tolstelsel, de buitenlandse suiker meer begunstigd wordt. Van de katoenfabrieken wordt ook de voormalige spinnerij te Seelbach bij Lahr in het opbaar verkocht. Men vrees nog voor verdere nareken. (A. A. Z.)

Baden, april. Reeds voor eenige weken kwam de bekende Belgische generaal van der Sijpe, die met gemak en zoou aan, met het doel, om hier voor langeren tijd te vestigen. Maar men neemt moet de Belgische regering, op de wijze door ons kabinet gedane aanvraag, geantwoord hebben, dat zij niets op zijn verblijf aldaar had aan te merken. — De proeven met de winteraardappelen zijn in het klein zeer goed uitgevallen. Men heeft de aardappelen in het begin van augustus, welke in den herfst in twee kwamen; later werd het loof een half voet boven den grond afgesneden, en vervolgens de akker met mest en aarde bedekt, zoodat niets van de struiken te zien was. In het midden van maart werd gerooid, en het levende, wel is waar, niet zeer vele, maar zeer goede aardappelen, groot als een kleine vast op. Zou het niet kunnen zijn deze handelwijze in groot te beproeven?

PRUISSEN.

Berlijn, 25 april. De landdagen in Posen en Pruisen zijn nu beide gesloten, maar hunne laatste zittingen

... waren nog aan gewichtige petitiën gewijd, aan de vraagpunten van openbaarheid en vooruitgang, de aangelegenheden der drukpers en de ontwikkeling der staatsregeling. Het verzoek aan Zijne Majesteit, om opheffing der censuur en eene doelmatige wet op de drukpers, levert, door de eenparigheid, waarmede het werd aangenomen, het beste bewijs op, hoe algemeen de wensch is, ten einde een goed te verwerven, dat als het kostbaarste regt van alle vrije volken beschouwd wordt; tevens echter is de waardige, verlichte vergadering, welke dit verzoek voor den troon brengt, eene heuglige wederlegging voor hen, die zoo dikwerf het geroep naar vrijheid der pers en naar hervormingen, als het geschreeuw van eenige onruststokers en naar verandering hakende gemeederen wilden doen voorkomen; terwijl de natie noch de behoefte daaraan gevoelt, noch van hun geschreeuw iets weten wil. De parlementaire takt, waarmede de Koningbergsche landdag bij deze gewichtige en tedere vragen te werk is gegaan, toont eene staatkundige rijpheid, welke hier algemeen zelfs door hen gadaeld wordt, die hunne gevoelens niet zijn toegedaan. (Köln. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 27 april. De koningin en de jonggehooren prinses zijn bij voortdurende welvarende. Het heden uitgegeven bulletin luidt zeer gunstig. De jonge prinses, op denzelfden dag als hertogin van Gloucester geboren zijnde, zal vermoedelijk naar die prinses genoemd worden en alzoo den naam van Maria ontvangen.

Volgens de laatste berichten van de Kaap de Goede Hoop beschouwt men als onvermijdelijk eene botsing tusschen de Engelsche troepen met de uitgezonden boten, welke hending thans weder vijandiger den Kamer schijnt te zijn.

FRANKRIJK.

Parijs, 27 april. Men weet reeds, dat de commissie der afgevaardigden de lezing der concept-wet op de suikers in eenen geest veranderd heeft, welke geheel van dien der oorspronkelijke redactie verschilt. Het blad *le Commerce* zegt, dat het nieuwe opstel niets anders is dan de handhaving van het *statu quo*. Eerlang zal bij de kamer de beradzeling omtrent dit zoo hoog gewichtige onderwerp beginnen, en de leden doen zich, sedert heden morgen, voor en tegen de voordragt der commissie inschrijven met een drift eener eene lafheid, van welke men in lang geen voorbeeld gezien had. Men zegt dat, onder de sprekers, die vóór de concept-wet op de suiker ingestreden zijn, verscheiden het voornemen hebben, een stelsel van progressieve gelijkheid, bij vermindering der rechten, voor de beide suikersoorten voor te slaan.

Binnelandsehe berichten.

Amsterdam, 29 april. Gisteren avond was er ten twee ure een *soirée musicale*, op welke zich hebben doen hooren *Mlle. Louise Puges* en de heer *Vrugt*, yordende de laatstgenoemde door den heer *J. B. van Bree* op de piano-forb geaccompagneerd. Door de vermaarde romances-componisten en zangers werden vier romances en door onzen eersten wettlandschen zanger ingesproken vier sangstukken voorgedragen. Hare Majesteit gaven herhaalde malen hoogstderzelver goedkeuring te kennen en onderhielden zich altermidde met de gezegde drie virtuosos, die, na den afloop der *soirée*, elk met een rijk geschenk begiftigd zijn geworden. De *soirée* werd bijgewoond door de alhier aanwezige vorstelijke familie, door eenigen der ministers en door verscheiden der notabelen der stad.

Heden morgen heeft Z. M. de koning, vergezeld van de prinses en gevolg, een bezoek afgelegd aan de landwerf en vervolgens het drijvend Broeg Dok, van waar hij met het daarin liggende schip *de Amstel* heeft vertrokken. Allerwege waren de schepen, in het Oosterdok liggende, op de prachtigste wijze met vlaggen en wimpels versierd. Op de landwerf liet zich het muziekcorps der afdeeling hooren, terwijl van tijd tot tijd van het wachtschip *Hippomanes* schoten werden gelost. Naar het Drijvend Dok werd hij door de prachtige koninklijke sloep geroeid, wier bemanning in sierlijke uniform gekleed was; op alle schepen waar langs de sloep ging, werd door de bemanning een driemaal herhaald heuglijk aangeheven.

Volgens heeft Z. M. het kabinet van schilderijen van den heer *Brouwer Acher*, op den Buitenkant, bezichtigd en hoogstderzelver hoogste belangstelling over deze Franse verzameling te kennen gegeven.

's Gravenhage, 28 april. Bij besluit van den 22sten dezer heeft Z. M. overwegende, dat het belang van de dienst bij het leger in Oostindië vordert, dat eenige wijzigingen worden daargesteld in den tot dus ver gevolgden regel, dat officieren, die Indië met verlof verlaten, gedurende den tijd hunner afwezigheid van bevordering verstoken zijn het volgende bepaald:

» Art. 1. Aan de officieren van ons leger in Oostindië, van alle rangen en wapenen, van, onder de na te melden bepalingen, na eene vijftienjarige onafgebroken dienst buiten Indië worden verleend, met behoud van derzelver aanspraak op de bevorderingen, die hun zonder zoodanig verlof zouden zijn te beurt gevallen.

» Dit voorregt zal echter niet langer duren dan twee jaren, al mogt het verlof, om welke redenen ook, verlengd worden.

» Art. 2. De geldelijke voorwaarden, waaronder de in het voorgaand artikel bedoelde verloven aanvankelijk afdien worden verleend, blijven onveranderd, al worden gedurende dezelve verhoogde rangen verkregen.

» Art. 3. Het verlof met behoud van aanspraak op bevordering is geen verhoogd regt voor alle officieren, die vijftien jaren onafgebroken in Indië verbleven zijn, maar eene belooning voor diegenen, die steeds met onderscheiding gediend hebben en volkomen geschikt geoordeeld worden tot het bekleden van hogere rangen.

» Deze bijzonderheden zullen in elk geval nitdrukkelijk worden omschreven in het Indische besluit, waarbij voorloopig een verlof met behoud van aanspraak op bevordering verleend zal worden.

» Art. 4. De hiervoren bedoelde verloven zullen worden verleend onder onze nadere goedkeuring.

» Een volledig extract uit het stamboek en uit den conducte-staat zullen worden overgelegd bij elk der aan het ministerie van koloniën in te zenden voorstellen, om de in voege voorschreven voorloopig verleende verloven aan onze bekrachtiging te onderwerpen.

» Art. 5. Wanneer officieren van het leger in Oostindië genoodzaakt worden hetzelfde tijdelijk te verlaten, tot herstel van wonden, voor den vijand bekoemen, zullen zij, ook bij eene kortere onafgebroken Indische dienst, dan van vijftien jaren, aanspraak kunnen maken op het bij art. 1 hiervoren toegekende voorregt, mits zij overigens vallen in de termen van het laatste gedeelte van het eerste lid van art. 3 van ons tegenwoordig besluit.

» Ten aanzien der zoodanigen zullen, behalve de bij het 2de lid van het voorgaande artikel omschreven bescheiden, ook nog moeten worden overgelegd behoorlijke geneeskundige certificaten, ten blijke dat het verlof volstrekt noodig was voor het herstel der wonden.

Art. 6. Geen officier, die krachtens ons tegenwoordig besluit, staande verlof buiten Indië, eenen hooger rang verkrijgt, zal het daaraan verknocht pensioen kunnen erlangen, dan na, naar Indië teruggekeerd zijnde, minstens twee achtereenvolgende jaren aldaar in dien rang gediend te hebben, met uitzondering mogtans van de gevallen, waarin de op het verlaten van pensioen bestaande bepalingen eene afwijking van dieze regel wettigen.

» Art. 7. Wanneer een hoofd-officier, met verlof afwezig, bij toepassing van ons tegenwoordig besluit, wordt bevorderd, zal zijne plaats bij het leger in Indië niet worden vervuld.

— Men vernéemt, dat Z. M. koning *Willem Frederik*, graaf van *Nassau*, benevens mevrouw de gravin, omstreeks de helft der volgende maand zich naar het Loo zullen begeven, om sdaar eenigen tijd te vertoeven, en vervolgens menar uitstap zullen maken naar het kasteel van *Nesland* in *Siberis*.

— Men vernéemt, dat het getal persoons, hetwelk in de laatste dagen, ter zake van het misdadig in omloop brengen van geeneide maatschappijen, alhier in hechtenis genomen is, reeds tien bedraagt; wordende, naar men verzekert, de instructie dezer zaak met ijver voortgezet.

's Gravenhage, 30 april. Aanstaauden Dinsdag, den 4den dezer, des namiddags ten twee ure, zal de Tweede Kamer weder bijeenkomen, om hare werkzaamheden te hervatten. Op dit oogenblik zijn bij dezelve aangehangig de volgende ontwerpen van wet, als: 1o. *Veertien* ontwerpen, uitmakende de staatsbegrooting voor de jaren 1844 en 1845; 2o. ontwerp strekkende tot regeling van s niks openbare schuld; 3o. ontwerp houdende wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens het regt van successie; 4o. ontwerp

van wet op het regt van zegel; 5o. ontwerp tot wijziging van de heffing der rechten van doorvoer; twee en twintig ontwerpen, uitmakende het tweede boek van het Wetboek van Strafrecht; 7o. ontwerp tot voorziening van wettelijke verordeningen omtrent Limburg; 8o. acht ontwerpen, houdende het tarief van salarissen en justitie-kosten in burgerlijke zaken; 9o. ontwerp tot intrekking en vervanging van titel VI, boek II, des Wetboeks van Burgerlijke Rechtsvordering, en 10o. twee ontwerpen betrekkelijk de boedelscheidingen ten behoeve der minderjarigen. — Te zamen 52 ontwerpen.

— Z. Exc. de directeur-generaal van marine heeft onlangs, ter uitvoering van het koninklijk besluit van 28 maart jl., gearresteerd een model-conduite-rapport voor de op de schepen en vaartuigen van oorlog dienende officieren, enz., met uitzondering alleen van de officieren van gezondheid, als zijnde daarvoor reeds in 1838 een afzonderlijk model-conduite-rapport bepaald. Bij de resolutie, die Z. Exc. deswege genomen heeft, is, onder anderen, vastgesteld, dat, wanneer de kommanderende officieren genoodzaakt zullen zijn om over het berispelijk gedrag van een hunner onderhoorige officieren, enz., op de conduite-rapporten verslag te doen, gemelde chefs verplicht en gehouden zullen wezen, die officieren daarmede bekend te maken en wel met den woordelijken inhoud van hetgeen; nopens dit hun berispelijk gedrag, in de conduite-rapporten zal zijn vermeld.

— Met opzigt tot de toepassing van het tarief van rechten op den in-, uit- en doorvoer, heeft zich de vraag voorgedaan, of *dras* van *olie*, als een bij dat tarief niet genoemd artikel moet worden beschouwd en alzoo aan een inkomend regt van 2 pCt. der waarde moet worden onderworpen, dan wel of dezelve onder het artikel *roet*, *smeer*, enz., moet worden begrepen? — Z. Exc. de minister van financiën hierop, bij resolutie van 5 april ll., beschikt hebbende, heeft daarbij te kennen gegeven, dat *dras*, *dras of droef* van *olie*, als werkelijk oliedeelen in zich bevattende, bij in-, uit- en doorvoer, aan de betaling der rechten, bij het tarief op de *olie* bepaald, moet worden onderworpen.

Arnhem, 30 april. Uit Krakau wordt, onder dagteekening van 21 dezer, door den heer *Wesse*, directeur der sterrewacht, berigt: »Den 6den april van dit jaar, op welken dag in de Nederlanden eene niet onbelaagrijke hardbeving gevoeld werd; heb ik des morgens vroeg, bij mijne waarnemingen van den stand des magneetnaalds, opgemerkt: eenen onregelmatigen gang van de naald en heoge declinatie, en des namiddags eenen buitengewoon hoogen stand der declinatie.»

Arnhem, 30 april. Men leest in het *Journal des Limbourg* het volgende artikel:

» Sedert het bestaan van het tegenwoordig ministerie is hetzelfde zonder tegenspraak nimmer op eene zoo gevaarlijke wijze schaak-mat gezet, als thans door het rapport der centrale afdeeling over de begrooting van 1844 en 1845, en zeer moeijelijk zal het zich daaruit kunnen redden.

» Sedert lang, na eindeloos te hebben rondgetast, vroeg het ministerie meer of minder regtstreeks, door dezelve bezoldigde organen, dat men de middelen mocht aanwijzen om den slechten staat onzer financiën te herstellen; dat men een middel mocht aan de hand geven om het tekort der schatkist te dekken. Men riep het ministerie van alle kanten toe: bespaart, bespaart en gij zult het doel bereiken, dat gij u voorstelt, — maar het ministerie speelde den doof, en voor alle antwoord, vergenoegde het zich met de volgende vraag te herhalen.

» De afdeelingen der Kamer hebben, eindelijk, met den vinger moeten aanwijzen waar de kwaal zit, en welke middelen daartegen behooren te worden aangewend. Moge deze nieuwe aanwijzing tot vruchten dragen dan de voorgaande! Moge men, eindelijk, den weg van bezuiniging inslaan, dien de afdeelingen aantoonen, en zonder welken de staat zich onvermijdelijk in het verderf moet storten.

» Het verslag der centrale afdeeling is het merkwaardigste document, dat sedert lang van onze wetgevende magt is uitgevloeid. Het is vol opmerkingen van verwonderlijke juistheid, en vol aanduidingen, geschikt om den staat van 's lands financiën in eenen nittoezienigen toestand te brengen.

» De taal der centrale afdeeling is van eene eenvoudigheid, of liever van eene naiviteit, die verbaasend gaat regtstreeks op de zaken af, en door eene enkele vraag werpt zij soms de fijne gesponnen veranderingen der regering omver. Deze wijze van

aanmerkingen mede te deelen is te pikanter, daar zij gesteld schijnen op eenen toon van ironie en persiflage, hoogst aanstootelijk voor het gezag, dat zij betreffen.

» Alle kleine subtiliteiten van het ministerie zijn tot in de minste bijzonderheden door de onverbiddelijke afdeeling met eene wanhopende oprechtheid aan den dag gebracht; hoewel onder alle vormen, welke onze parlementaire gewoonten kunnen eischen. Zoo zegt het verslag niet regtstreeks dat de begroting logenachtig is, en dat men de Kamers heeft willen misleiden, — maar het zegt, dat men een gedeelte der waarheid bedekt heeft gehouden.

» Het rapport zegt evenmin met zonde woorden, dat de handelwijze van het ministerie deloyaal is; — maar het geeft te kennen, dat het wellicht niet strikt juist en raadzaam is, om, zoo als ministeriële ontwerp dit doet, uitgaven, welke tot eene tegenwoordige begrooting behooren, op eene volgende te brengen, terwijl men alle ontvangsten der eerste in rekening brengt.

» Men zegt niet in het verslag, dat de regering hoegenaamd geen vertrouwen verdient, — maar men drukt een wensch uit, om den waren staat der schatkist, en de wijze waarop men die bezigt, te leeren kennen; en men eischt, dat de begrooting geene globale sommen behelze, maar gedetailleerde artikels, opdat men wete waaraan zich te houden.

» Vele andere aanmerkingen van het verslag bewijzen hoe groot het vertrouwen der centrale afdeeling in de oprechtheid der regering is. Wanneer zij, bij voorbeeld, ziet, dat sommen voor eenig onderwerp zijn uitgetrokken, dan maakt zij volstrekt geene zwaargheid om te vragen of dat onderwerp wel in der daad bestaat, — wellicht meenende dat het niets dan een middel kon zijn om zich geheime fondsen te verschaffen.

» En zoo vervolgens.

» Het *Nederlandsch Nieuwsblad* had wel gelijk om vertrouwen in de regering te prediken. Volgens het verslag der centrale afdeeling, zou het schijnen, dat de daden van het ministerie een grondig onderzoek niet kunnen doorstaan, en dat dezelve gedrag geene berisping verdiende zoo men het wel kende.

» Hoe het zij, wanneer de Kamer in den geest van het verslag stemt, dan zal de begrooting verworpen worden. Hoe zal het ministerie zich dan uit de moeilijkheid redden? Zal het hardnekkiglijk volhouden met dien doelhof van zaken te willen ontwarren, of zal het zich trachten te redden met lange redevoeringen en ophelderingen zonder einde, zoo als men gewoonte? — Dit zal de tijd leeren.

» Indien wij echter de toekomst met het verleden mogen beoordeelen, dan zal dit alles afloopen, zoo als soortgelijke moeilijkheden gewoonlijk in ons al te goedge vaderland zijn gesindigd. Men zal tegen de begrooting spreken, en er voor stemmen. Onder de argumenten, welke de minister bezigen zal, zullen er eenige zijn, van zoo bendigen aard voor sommige afgevaardigden, dat zij dezelve niet zullen kunnen waaraanstaan. — Het land zal morren, — maar betalen. Het ministerie zal gered zijn, — maar het land zal zijn val te gemeet smellen.

» Na eenigen tijd zal men zekere posten door zekere personen zien vervullen, anderen zal men aan min of meer eenzellige bezigheden: men zal oestroopen verfeenen om zekere handen te ontginnen, — en alles zal gezegd zijn.

Het hof van cassatie in Frankrijk heeft den 21sten april uitspraak gedaan in de veel geruchts makende zaak van den protestantschen prediker *Roussel* en zijne volgelingen van het dorp Senneville, nabij Nantes. Een gedeelte der bevolking van het dorp, alwaar ontfonds vele protestantsche woorden, doch sedert lang alleen de K. K. godsdienst uitgeoefend werd, heeft zich in 1830, ten gevolge van eenen twist met den bisschop, van de roomsche kerk afscheurde. Die afscheuring hebben een eigen kerkgebouw gesticht, waarin de dienst op de wijze der zoogenaamde Fransch-roomsche kerk verricht werd. Voor eenige maanden echter hebben zij zich bij de protestantsche kerk willen voegen en dien ten gevolge een rang prediker van die leer, den heer *Roussel*, in hun midden geroepen. Deze heeft zijne prediking begonnen, na eerst blootweg met 37 huisvaders eene kennisgeving daarvan aan den maire te hebben ingezonden. Hij grondde zich daarop op de wet van den 7den vendémiaire. In 't jaar 1810, waarbij zulk eene kennisgeving in het beoefende geval alleen geoordeeld wordt. De maire heeft echter om het der nieuwe protestantsche gemeente van Senneville aan de, zijns inziens, noodige magtiging, tot

het houden van godsdienst-oefeningen ontbrak, tegen die godsdienst-oefeningen geprotesteerd. De zaak is voor den regter gekomen, en de correctionele regtbank van Nantes heeft den predikant *Roussel* en negen zijner leeken, op grond van de art. 291, 292 en 294 van het strafwetboek, tot eene geldboete van 16 franken ieder veroordeeld, tevens het sluiten van het kerkgebouw en de ontbinding van het genootschap (de kerkelijke gemeente) bevelende. Op een hooger beroep van *Roussel*, heeft de regtbank van Versailles dat vonnis bekrachtigd, en thans was deze predikant van dat vonnis in cassatie gekomen. Het gold hier, voor zooveel het regtspunt betrof, voornamelijk de vraag, of de wet van den 7den vendémiaire nog geldig was, en dus, of eene godsdienst-oefening van eenige nieuw opgerigte kerkelijke gemeente kon plaats hebben zonder magtiging van de overheid en enkel na eene kennisgeving aan den maire. De advocaat *de Laborde*, die voor den predikant *Roussel* optrad, heeft die stelling voorgestaan, maar zich vooral ook op de algemeene beginselen van vrijheid van godsdienst, door het charter van 1830 op nieuw bekrachtigd, beroepen. In zijne welsprekende rede herinnerde hij onverdraagzaamheden en de omstandigheid, dat twee protestantsche predikanten van den naam van *Roussel*, wegens hunne prediking, uit kracht der edicten van 1680 en 1724, zijn ter dood gebracht. Het hof van cassatie heeft de in deze zaak vroeger gemelde vonnissen bekrachtigd, en de artikelen 291, 292 en 294 van het strafwetboek dus op godsdienst-oefeningen van eene nieuw gestichte gemeente toepasselijk verklaard. Volgens het arrest, zijn die artikelen niet in strijd met het charter van 1830 of dat van 1830, maar is daarentegen de wet van vendémiaire als geheel vervallen te beschouwen.

Mengelwerk.

ROBERT SOUTHEY, Esq.

(Vervolg en slot van no. 85.)

Als dichter behoort *SOUTHEY* tot de zoogenaamde *lathisten*, van wier stellingen hij zich echter in lateren tijd het meest verrijdend heeft. Een Fransch criticus schildert die school op deze wijs: Zij stamt van *WILLIAM COLEMAN* (1731-1800) af, of beter, van *COLEMAN* stammen *WOMANSWORTH* (geboren 1770) *COLERIDGE* (1773 tot 1834) en *SOUTHEY* af, (ook *WILSON* wordt er toe gebracht). Onder de duizende dwalingen, welke zich aan iedere wetenschap mededeelen, is zeker eene der zonderlingste die, welke drie zoo verschillende geesten, drie zoo strijdige beginselen, drie zoo uiteenlopende begrippen onder eenen naam vereenigde. Bij deze vreemde classificatie heeft het privaatleven invloed geoefend op het letterkundig oordeel: omstandigheden en toevallige overeenkomst in sommige karaktertrekken hadden aan de meeren van *Cumberland* drie vrienden vereenigd, alle drie in dezelfde kunst uitmuntende; terstond kende men hun nu ook eene overeenkomst in denkbeelden, eene gelijkheid in letterkundige meeningen en stelsels toe, welke hunne werken op iedere bladzijde ontkennen en welke zij zelve uitdrukkelijk geloochend en afgewezen hebben. *Wordsworth* van dezelfde school als *SOUTHEY*! *COLERIDGE* van dezelfde school als *WORDSWORD*! Nimmer heeft zulk een ketterij, nimmer eene zoo zelfzame vereeniging ons oor en ons verstand beleedigd. — Het is waar, in het begin hunner loopbaan gevoelden de jonge dichters van *Bristol* (1) nog onkundig van ieders verschillende richting, voor dat hij zijnen weg instoog, de noodzakelijkheid om gemeenschappelijk hinderpalen te boven te komen, welke ieder van hen afzonderlijk niet zou hebben kunnen overwinnen. Zij zagen wel, hoe moeds hunne eeuw was van die beperkte, altijd fraaije haaijgen makende dichtkunst, met hare dunne zwakke vingers en gebende manchetten, gelijk *CRUICKSHANK* en *COLEMAN* haar gemaakt hadden; zij vormden ter harer nederlage een plan van aanval. Het kwam er op aan, om de poëzij te ontrukken aan den ambrozyen en de wolven, aan hare razen en makelijken, waarin zij werkelijk sluimerde, en haar — hoe groote dame zij ook zijn mogt — zonder veel omslag en geveinsden eerbied, midden onder het zwaarte boerendak te brengen. Zoo ontstonden de *Engelsche sloegen*. In deze sprongen zij en eens over al de palen, sedert eenigen tijd al meer en meer voor de dichters gesteld, heen, en waagden zij eenen stijl te spreken, zoo eenvoudig, dat hij hunn aan het gemeene Fransde; de eenvoudigste uitdrukkingen, de dagelijksche bezig-

(1) *COLERIDGE* was te *Ottery*, en *SOUTHEY* bij *Bristol* geboren; maar *WORDSWORD*'s geboorteplaats is *Cockermouth*, in *Cumberland*.

heden, — de meest gewone gebeurtenissen van het leven werden voorwerp en sieraad der dichtkunst. *Each rural sight, each rural sound*. De zaligheid van het familie-leven, het genoegen aan het haakje van den haard, de bonte veldbloemen, het fraaije groen van den meidoorn, de snelle loop der heksen, de goede verstandhouding met zijne barens, de darspoverlevering, de oorspronkelijk warme gehechtheid aan het vaderland, de zoete aandrift tot weldadigheid — dat was de rijke oogst, dien zij op dit nieuwe of weder gevonden veld der poëzij deden ontkiemen. Dit ging nu zeer goed als eene revolutionaire poging, maar het kon niet als eene wat in alles gelden. De nieuwe voorwerpen waren spoedig uitgeput en de drie dichters waren ook geenszins van voornemen zich voor altijd binnen dien engen kring te beperken. *SOUTHEY* wendde zich tot de hogere streken van den epischen roman en de geschiedenis; *COLERIDGE* sloot zich eene reeks van bonte, zondelinge verdichtels, in welke hij behagen schepte, en de heteroering zijner uitdrukking, de weglappende betalligheid zijner droomen, den aanstekelijken waansin zijner fantasie op de ziel te doen werken. *Wordsworth*, nich ingelijks zijnen eijgen weg bewandelde, doch het oorspronkelijk begrip der school het meest vasthouden blijvende, begon zijn ijverig zoeken en voocher naar het hoogste goed en het hoogste schoon, hetrek hij in de eenvoudigste natuurtoespanen, in het heen en weder zwaaijen van den asfodil, in den gloed der ondergaande zon, in het klagen der vogels te vinden wist, of ook wel in het eeuwig zwijgen des heelals voor den doofstem geboren mensch. Het gevolg was grooter dan de drie dichters immermeer mischien gehoopt hadden, en de eigendommelijke verdienste van ieder hanner is voor altijd verzekerd. De ware hand, die de drie dichters der maere reeenigt, ligt niet in hun letterkundig welsch, — dat ligt, gelijk wij reeds zeiden, in de maere vreeschenschap, welke hen vereenigde, in de buitengewone overeenkomst van hun staatkundig leven, waarin eene volkomen omywending, eene volslagene verbroechening van de oorspronkelijk door hen verkondigde republikeinsche meeningen merklijk is, eindelijk in eene soort van algemeene wysbegeerte, die hun gedrag aan gelijke witten van strange zedelijkheid, bescheidene eenvoudigheid en rustige vlijt schijnt te hebben onderworpen.

De verdienste, van de Britsche muze van het stijve keuralijf uit den tijd van koningin *ANNA* verlost te hebben, behoort echter niet alleen aan de *lathisten*, maar komt, in gelijke mate, aan den Schot *SCOTT* en den weder herliefd en smaak voor *SHAKESPEARE* toe. Dat *SOUTHEY*, op het laatste, van de beginselen zijner school weinig meer bijbehield dan haren invloed op zijnen stijl, blijkt reeds uit de leus zijner stof, die hij voornamelijk aan de riddertijden of het oosten ontleende. Over het algemeen bewijzen zijne gedichten weinig oorspronkelijke vinding, maar zijn rijk aan schilderachtige beelden en schitterende taal; en vooral in zijne lyrische stukken bewijst hij eene metrische behendigheid, die aan *SCOTT* doet denken, ook daarin, dat hij, in de bewustheid van zijn meester-schap over de taal en het rijk, dikwijls tot aan de uiterste grenzen van den goeden smaak durft gaan. Zijne gebreken zijn die zijner school; eene dikwijls verzvelende breedvoerigheid en wijdoopigheid, die echter bij *WORDSWORD* nog meer voor den Duitscher de lozing onmogelijk maakt, terwijl daarenboven dikwerf het wezenlijk diepe en dichterslike, gemaakte eenvoudigheid, ja dikwerf het nietsbeduidende en laffe eenen onaangenamen indruk maakt. In zijne historische werken wordt *SOUTHEY* voor eenen der zuiverste en sierlijkste Engelsche prozaschrijvers gehouden.

SOUTHEY moest, voor dat hij de gunst van zijn volk verwierf, zware en lange worstelingen met eenen besparendekritiek ondergaan, die zeldzaam eenen lof van hoogstening als hem vervolgd heeft, heb wel daarbij niet verswagan mag worden, dat hij de uitdagende partij was. Zijne vreeslijkste en onvermoedste tegenstander was *LORD BYRON*, wiens polemiek, die niet alleen den dichter en zijne school, maar ook den mensch — den *francogaat* en *wrok-omdraaier* — in *English Bards and Scotch Reviewers* beoefende te tasten, doch welke in het vroeger vermeldde, *Revisie van het gerigt* en in de (aan de meeste uitgaven onthrukte) opdragt van den *FRAN* haar toppunt bereikte. *Wordsworth* en de titel van hof-dichter werden daarbij niet vergeten: » *Bob SOUTHEY! You're a poet — Poet laureate, And representative of all the race*.

Although 'tis true that you turn 'dout a Tory at Last, yours has lately been a common case: And now, my epic Renegade! what are ye at? With all the Lakers, in and out of place? A nest of tuneful persons, to my eye Like four and twenty blackbirds in a pie. etc.

SOUTHEY was de Euripides voor de Aristophanische soherts van BYRON. Dat het echter ook SOUTHEY niet aan de bekwaamheid tot geestige scherts ontbrak, bewees hij door zijn antwoord in de *Londensche Courrier* van 5 januari 1822, door die BYRON, — die daarin als een talentvolle gek, die zich op afkeer van de wereld, ongelooft en allerlei zonden der fashionable wereld beroemde, aangedaaid werd — zich zoo gekrönt gevoelde, dat hij aan den heer DOUGLAS KENNEDY den last opdrög, om zynen tegenstander uit te dagen. BYRON wilde daartoe van Ravenna, waar hij zich toen ophield, naar Keswick in Cumberland komen; maar, daar de heer KENNEDY het er voor hield, dat de voor de reis noodige tijd de zaak te budzonde maken en zij daardoor belagchelijk worden zou, hieef de uitdaging achterwege, en SOUTHEY vernam het gewaar, waarin hij verkeerd had, eerst na BYRON'S dood. Ondertusschen is er in BYRON'S, door THOMAS MOORE'S uitgegeven, maar, helaas, — tevens zeer verminkte dagboek, een gunstiger oordeel van zynen lordschap over zynen kunstgenoot bewaard. Hij was aan hem in 1813 voorgesteld in Holland-houste en schreef daaromtrent de volgende aanmerking: »SOUTHEY is de dichter, die er het best uitsiet van allen, welke ik sedert lang gezien heb. Kon ik het hoofd en de schouders van dien dichter daardoor verwerven, ik zoude wenschen zynen Sapphische oden geschreven te hebben. Over het geheel een zeer innemend man en een talent van een eerste rang. Zijn voorkomen is episch (wat beteekent dat?) Daarbij is hij de eenige, die alleen *homme de lettres* is; al de anderen oefenen daarenboven nog het een of ander bedrijf uit. Zynne manieren zyn fijne, doch niet die van een man van de wereld. Zyn proza is volmaakt. Over zynne poëzij zyn de gevoelens zeer verdeeld; misschien heeft hij voor het tegenwoordige geslacht wat te veel geschreven; de nakomelingschap zal er eens kens uit doen. Voor het oogenblik heeft hij een partij, maar geen publiek, behalve voor zynne proza-schryften. Zyn leven van zynen is een schoon werk. Bij een andere gelegenheid noemt BYRON *Roderigo de Goth* het beste gedicht van onzen tijd; onze tijd heeft er anders over beslist. In de onaangename geschiedenis van letterkundig-twisten blijft die tusschen SOUTHEY en BYRON een der merkwaardigste. Doch thans slapen ook deze tegenstanders, wel niet, gelijk PITT en FOX, in de abdij van Westminster, twee schreden van elkander, maar ochter niet zeer ver, van elkander, in hunne rustige graven. ROMNEY SCOUTNEY te Darwanwater, en BYRON te Hischnall. (M. Z.)

Het zonderlinge doodberigt.

Wie heeft zich niet wel eens heimelijk boos gemaakt als zijn mr. kleer- of schoen- of wat het ook wezen mag, maker hem zyn of zoen stuk werk tegen dien of dien dag vast beloofde, en dan toch geen woord hield? En mij dunkt, vele bazen hebben zich daar ook zelve, al vaak last en onaangenaamheid door op den hals gehaald. Waartoe dient ook zulk een manier van doen? Ieder, die eenig stuk bestelt, verlangt met zekerheid te weten, wanneer hij het te huis krijgen zal; en zoo de baas hem zegt, dat hij het eerst over acht of veertien dagen vast kan beloven, stelt hij zich gaarne tevreden, omdat hij nu zynne rekening daarnaar maken kan.

Zekere schrijverkorsbaas is echter onlangs op eene reis naar de stad van dit gebrek genezen, en wel in de stad Salem, in Noord-Amerika. Daar las men eens op zekeren dag in de courant, dat JOHAN MULLER, mr. schrijver, den 13den oktober, 1841, in den onderdom van ruim veertig jaren, onverwachts overleden was; en zoo iemand verbaasd stond bij het vernemen van dit plotselinge sterfgeval, mr. JOHAN MULLER zelf zette niet de minst groote oogen bij het lezen dier annonce op. In het geloof, dat een zijner confraters hem die kool gestoofd had, liep hij op een draffe naar het bureau van de courant en wilde weten, wat wat hand men daar het berigt van zynen dood had. De uitgever sloeg zyn boek na en vond, dat de koopman aan de markt de inzonder was. Nu stroomde de levende doode naar het huis van den heer MULLER. Toen de koopman hem zag binnenkomen, kon die echter in het eerst maar volstrekt niet begrijpen, dat baas MULLER nog leefde, daar deze toch heilig en plegtig beloofd had, zoo God hem t'leven spaarde, hem op den morgen van nu eergisteren, den 13den, een schrijftafel aan huis te zyn leveren. Daar die tafel nu niet gekomen was, had hij immers wel moeten gelooven, dat de baas dood was, en had toen dan ook uit louter deelneming die annonce in de courant doen zetten.

Daar het met de zaak werkelijk zoo gelegen was, moest de baas zich wel tevreden stellen; doch volgens onze laatste berichten, helpt de man sedert zyne klanten trouw en stipt op den bepaalden tijd.

Onpartijdigheid.

Een advokaatje, dat veel hield van veeren, en wel na maar zelden of nooit voor elf nur des ochtens de grenscheidung van zyne gordijnen dorst over te trekken, werd daarover eens duchtig aangesproken. Hij verdedigde zich aldus: »Ik ben elken morgen bezig raad in te nemen; over en gezondheid raden mij op te staan; sluimer- en loderacht om stil te blijven liggen; en zij geven mij hunne redenen op in het breede, pro en contra. Ik ben dan wel verplicht strikt onpartijdig te werk te gaan, en met goedwilligheid aan te hooren wat van beide zijden wordt aangevoerd; meestal wordt de zaak zeer lang en met veel warmte bepleit, zoodat het diner soms reeds op tafel staat, eer er een eind aan komt.

Stedelijke Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende de Paspoorten voor de miliciens der ligting van 1838, welken tot het contingent dezer gemeente behooren, brengen zulke bij deze ter kennis van de belanghebbende, en roepen dezelve op, om hunne voormelde paspoorten in persoon ter stedelijke secretarie te komen afhalen, waartoe dagelijks, des zondags uitgezonderd, tusschen des voormiddags 11 en des namiddags 1 ure zal worden geverceerd, tot en met den 8sten der volgende maand.

En al deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 26 april 1843.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, brengen hiertoe ter kennis van een iegelijk, zulke aangaande, dat door den heer arrondissement's iker der maten en gewigten alhier, voor de herijking der Nederland'sche lengte- en inhouds maten en gewigten, zal worden geverceerd aan deszelfs kantoor op de navolgende dagen:

Voor Wijk A,	Woensdag,	3 mei eeraikom.
» B,	Donnerdag,	4 » » »
» C,	Vrijdag,	5 » » »
» D,	Zaterdag,	6 » » »
» E,	Zondag,	7 » » »
» F,	Zaterdag,	13 » » »
» G en H,	Zondag,	15 » » »
» I en K,	Woensdag,	17 » » »

telken dage van af 's voormiddags 9 ure.

Wordende de belanghebbenden uitgezoodigd, op deze voor elk Wijk aangeduide dagen, spledend te zijn, vermits zij, zich op andere dagen aanbiedende, niet zouden kunnen geholpen worden, althans moeten wachten tot de werkzaamheden van den dag zijn afgeboopen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem, 25 april 1843.

Advertentiën.

+++ De Notaris VAN ITTERSUM, te Brummen, zal aldaar, in het Logement het Kromhout, namens zyne Principalen, op Donderdag den 13ten Mei 1843, en 15 dagen daarna, Vrijdag den 26sten Mei, telkens des middags ten 12 ure, bij inzet en toeslag, veilen:

Eens uitmuntende UITERWAARDS-WEIDE, gelegen onder de Gemeente Brummen, in de Buurtschap Corten-Oever, nabij het Ganzenel; groot 8 Bunders, 46 Roeden en 80 Ellen, Sectie F, No. 165.

Nadere informatie zyn te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris, 8 dagen voor de inzate.

Brieven franco.

Houtverkoop.

+++ Op den 13ten Mei 1843, des morgens, ten elf ure, zal, door den Agent van het Domain te Zutphen, ten huize der Weduwe MARTENS te Borculo worden verkocht:

Het AKKERMAALS-HOOP, staande op Schierde in het Boschje bij Overdijk en op het Waander Kempen in Haerle, onder Borculo.

VERKOOPING VAN PAARDEN.

De Heeren F. A. VAN SETERS & Comp., Aankomsters van het 10de Perceel van den Rijnspoorweg, te Ede, zyn voornemens op Donderdag den 26den Mei 1843, des voormiddags om tien uur, aan den Paardenstaf, staande aan den Spoorweg, nabij het Boschje bij Overdijk, tusschen Ede en Hennekom, op dag van de meestbiedenden publiek, te doen verkoopen:

Ongeveer 30 stuks, ROODE en GRIJZE PAARDEN, van verschillenden onderdom en maat.

§ § § De DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE § § MAATSCHAPPIJ VAN BRANDVERZEKERING, § § gevestigd te Tiel, adverteert, dat in de elfde JAARLIJKSCHE ALGEMEENE VERGADERING VAN DEELHEBBERS, gehouden op den 28sten jongleden, het dividend, over het jaar 1842, bepaald is op zeven Percent. — De Coupons zullen, van af den 1sten Mei, betaald worden ten Kantore der Maatschappij, te Tiel; bij de Kassiers derzelve, de Heeren LA NORMANT en VAN OUVENALLER te Amsterdam, de heeren Gebroeders CHABOT te Rotterdam, en te Dordrecht bij den Heer H. BRUNNER, Hoofd-Agent.

Tiel, den 29sten April 1843.

P. A. REUCLIN, Directeur.
L. F. REUCLIN, Administrateur.

§ § § De Ondergeteekende zich gevestigd hebbende § § als COMMISSIONAIR IN EFFECTEN, beveelt § § zich in ieders gunst en recommandatie.

Arnhem, den 1sten Mei 1843.

W. J. COERS.

+++ Men vraagt een ongehouden KOETSIER, +++ die goede bewijzen van bekwaamheid, eerlijkheid en braaf gedrag kan overleggen; hij jaagkeur iemand, die eenige kennis van den Landbouw heeft, kunnende de zoodanige dadelijk worden geplaatst. — Brieven franco, aan de Boekhandelaars VAN PADDENBURG & Comp., te Utrecht, onder Letter W.

BERICHT AAN DAMES.

FRANCOIS LOUIS NIEMAN, gechargeerde van Parijs, is alhier gearriveerd en uitgekapt in het Hof der Nederlanden, bij den Heer HOLLUS, voorheen ROBERT, met eene fraaije, fijne en extra brillante partij PARFUMERIËN, HAARSCHUIJERS, KAMMEN, DAMES-TOEREN, onzigtbare en andere BANDEAUX, met en zonder *Vleeschkleurige scheidung*, FOULARDS, KINDER-DOEKJES, HAND-SCHOENEN, Italiaansche STROO-HOEDEN, KRAGEN, KINDER-MUTJES, enz.; onder de Parfumeriën bevinden zich: HUILLE DE FRANCE, om de Haren eene vaste Krulling te geven; ELIXER, om de Tandenvast te zetten, het Sokeurbiuk voor te komen en weg te nemen en den mond eene aangename nitadening te geven; POUDE DE PISTACHE, ZELENTÉ, ODEURS, ZEEPEN, POMADES als van Dokter DUPUITREN, om het uitvallen der Haren te beletten en deszelfs groei te bevorderen; GRAISSE D'OURS, MOELLE DE BOEUF, ook nog eenige fijne PRESENT-KOPPEN; alles tot in het ooglopende lage prijzen. — Beveelt zich in de gunst van het geerede publiek.

PS. De Hoeden en Mode-Artikelen zullen 60 pCt. beneden den gewonen prijs worden uitverkocht.

NEDERLANDSCHE STOENBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst voor de Maand Mei 1843.

Van Rotterdam naar Arnhem: elken Dingsdag en Zaterdag, des morgens 6 ure.

Van Arnhem naar Keulen, Mentz en Mannheim: elken Dingsdag en Zaterdag des middags onstreeks 3 ure.

Van Arnhem naar Rotterdam: elken Maandag en Donderdag des morgens ten 9 ure.

Nadere informatie bij den Agent te Arnhem.

B. BLECKMANN.

ANTJE of de Gevolgen van Onverschilligheid en Onkunde in de GODSDIENST. Een VOLKSLEESBOEK, door den Schrijver van HENDEK en MARIA, de Protestantsche en R. Catholieke Jonge Liederen, in 8°, met Vigant a 90 Cents; hij getallen van 10 Exemplaren a 50 Cents en 5 Exemplaren a 60 Cents. Uitgegeven door G. J. A. BEIJERINCK, te Amsterdam.

UIT LIEFDE VOOR DE WAARHEID, kan men verzeiken te verspreids gezocht te hebben naar de 47 teugens, 75 hatelijheden, 36 lasteringen en 12 onrustwekkende afbeeldingen, waarvan bovengenoemd Boekje, volgens eene Advertentie in het Handelsblad en de Arnhemsche Courrier van 28 en 29 Maart 11 wordt beschuldigd. Indien de steller van die Advertentie werkelijk een waarheidlievend man is, waaraan zeer wordt getwijfeld, is hij verplicht, de blaam, waaraan hij zou wenschen dit Boekje gebracht te zien, openlijk te betuygen. Intusschen kan men het publiek verzekeren, dat het werkje bij voortduring, ook na de grove beschuldiging, met graagte wordt gelezen, en bij getallen onder het volk als een nuttig Volksleesboek meer en meer wordt verspreid.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 1 Mei, 2 El 4 Palm 3 Duim, gew. 0 Duim; gev. 8 Duim.

Berigt.

Effecten-veiling, ten half 5 ure; Zondag, 30 april.

Integr. 56 pCt. Holl. 5 pCt. 10 El; Ardoins 10 El; Onber. dno 18 El; Coupons 27 El; 3 pCt. 34 El; 33 El. Portugesche 13 El. Heden was de maandelijkse veiling, naar het schein was er eenig schein op de markt. De prijzen over het algemeen zyn laag, en de markt van Arnhem, bij G. A. THIEME, Boekhandelaar.